

Glensgård (FP):

Det ville selvfølgelig være rart, hvis undervisningsministeren svarede på det, der bliver spurgt om. Vil undervisningsministeren også acceptere, at socialdemokratiets idéoplæg bliver behandlet for skatteydernes penge?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. Glensgård har spurgt, om jeg ville sikre, at fritidsloven ikke misbruges til politisk virksomhed. Det vil jeg selvfølgelig, og det vil jeg, ligegyldigt hvilket emne det gælder, men jeg har indtryk af, at vi har en totalt forskellig opfattelse af, hvad dette vil sige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Gerda Møller (KF) til undervisningsministeren:

„Hvad har ministeren foretaget sig for at hindre politisk misbrug af skoleradio og skole-tv, når ansvaret for disse udsendelser fra 1. april overgår til ministeriet?“

(Spm. nr. 30).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet rejses med direkte henvisning til en udsendelse i skole-tv torsdag den 9. oktober, hvor spørgsmålet om de ny normeringsregler for personaleforbruget i børneinstitutionerne blev behandlet på en ikke blot ensidig, men direkte fejlagtig måde. Jeg er bekendt med, at denne sag rejses i radio-rådet. Men da ansvaret for disse udsendelser overgår til undervisningsministeriet fra 1. april næste år, ønsker jeg med mit spørgsmål at give undervisningsministeren lejlighed til i god tid at give folketinget en forsikring om, at tilsvarende misbrug ikke vil blive tolereret.

Gerda Møller (KF):

Jeg var til et møde forleden dag, og dér fik jeg stillet følgende spørgsmål af en af de kvindelige deltagere: om det virkelig skulle være nødvendigt for en ganske almindelig borger i dette land ustandselig at være barrikadekæmper — det var det udtryk, hun brugte — enten for at sikre, at deres børn ikke ustandselig bliver brugt i propagandaøjemed, som vi jo har set det under INFO-

konflikten og ved fodboldholdets afrejse til Spanien, eller for at sikre deres børn imod kun at få en ensidig fremstilling af forskellige af dagens og andre problemer.

Jeg blev nødt til at svare hende, at det var nødvendigt, og jeg må sige, at jeg føler mig også — både i dag og ved andre lejligheder — som en slags barrikadekæmper. Forholdet er jo det, at kritik af de bevidst ensidige holdninger, der somme tider kommer frem i udsendelserne i tv eller radio, når det gælder børne-, skole- og ungdomsudsendelser, bliver tilsidesat eller i hvert fald kommer til kort, når den behandles i radio-rådet.

Jeg har selv hørt mange af de udsendelser, også nogle for nylig — når jeg rejser spørgsmålet i dag, er det på baggrund af en udsendelse, jeg hørte torsdag den 9. ds., men jeg har hørt flere andre udsendelser — der har drejet sig om Christiania, om børns rettigheder osv., og hvor jeg også nok synes de har været meget ensidigt belyst.

Forleden dag drejede det sig om skole-tv, som på sin helt egen ensidige facon underviste børnene i konsekvenserne af de nye normeringsregler i børneinstitutionerne, og hvor en afsluttende tegnefilm, som var en stærk forenkling af problemerne, viste en lille dreng, som kunne få lov til at gå hjemme, fordi hans mor var hjemmegående, og af naboen ved siden af kunne få lov til at låne tømmer, han kunne bygge sig et hus af. Så fortalte naboerne, at han nok bliver ingeniør engang med tiden, mens drengen, der måtte blive i institutionen, fordi moderen skulle på arbejde, nok endte i fængslet, og man så det lille hoved titte ud af fængslet. Det er baggrunden for mit spørgsmål.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal ikke gå ind i kommentarer til den konkrete udsendelse, som har dannet baggrund for fru Gerda Møllers spørgsmål, men alene holde mig til det mere generelle spørgsmål, der gik på, at ansvaret for udsendelserne pr. 1. april 1976 overgår til undervisningsministeriet.

Med henblik på, at Danmarks radios undervisningsafdeling fra 1. april 1976 skal finansieres over undervisningsministeriets budget, er der ved at blive indgået en aftale mellem Danmarks radio, kulturministeriet og undervisningsministeriet. Ifølge det foreliggende udkast, som nu er godkendt af